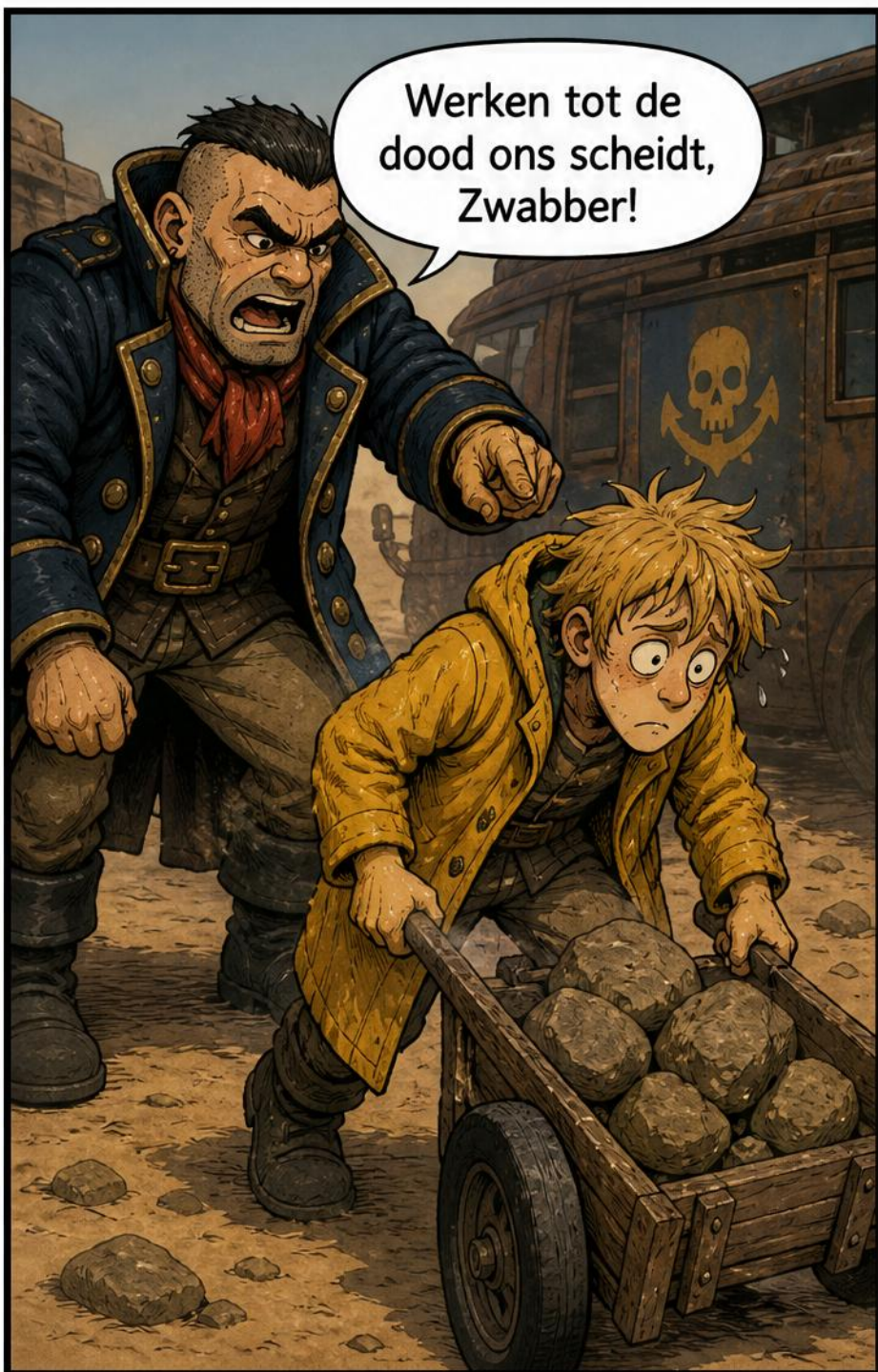

KAPTEIN DYSON

EN ZIJN DEKZWABBERS

Kan jij niet harder!?
Is dit alles
wat je hebt?

Pakken,
Zwabber,
pakken!

Ik deed
letterlijk mijn
stinkende best!

Iedere zwabber
heeft zijn
breekpunt...

Hoe kan dit!?
Dit is onmogelijk!

Harder, Zwabber!
Nog harder!

Niemand kon
hem bijhouden.

Zelfs de goden
der zeven zandjes
niet!

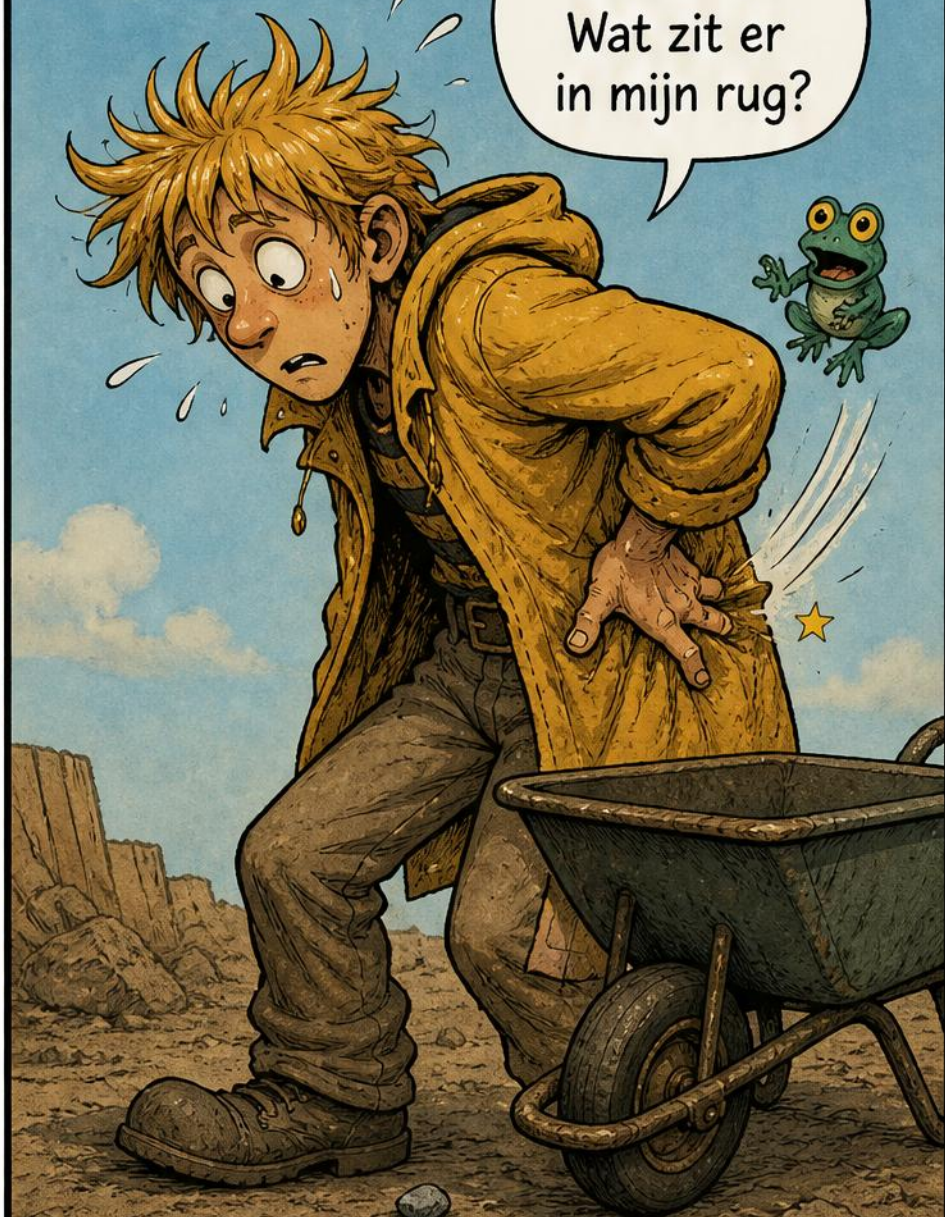
Let op je
houding!

Dat blok gaat
aan de kant!

KWAAK!
Wat zit er
in mijn rug?

Ik kan niets meer!

Dyson belde
zelfs hoe het
met mij ging.

Dit is Dek.

Ik doe mijn
best, Kaptein.

Dek is een
rare kwibus,
maar een goede
jongen.

Doorwerken!

Die duivelse stenen
zitten muurvast!

Ik zal het
proberen...

Mijn rug
houdt het bijna
niet meer.

Alles gaat
fout!

Hoe harder
ik werk, hoe harder
die kikker kwaakt!

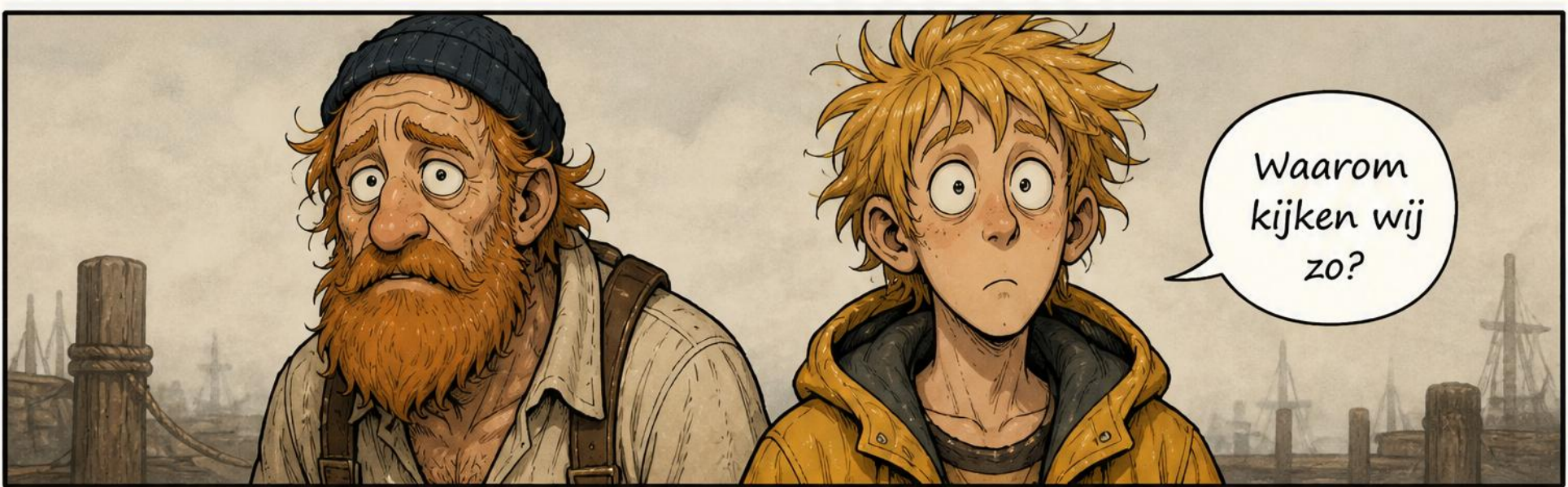

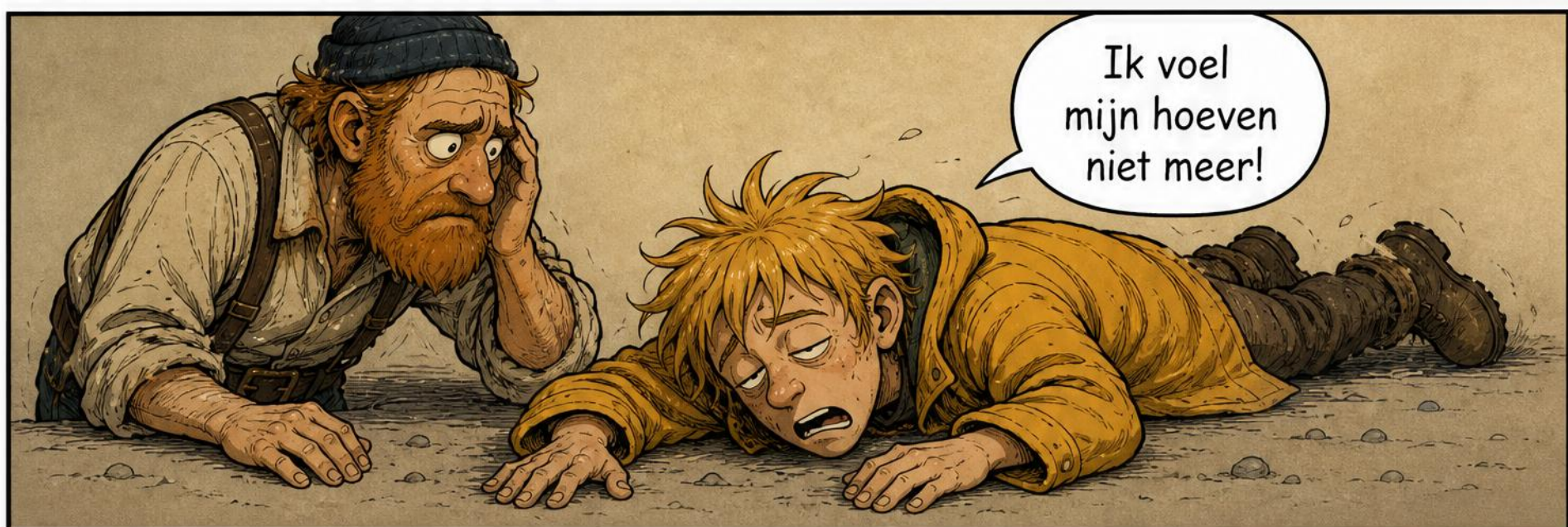
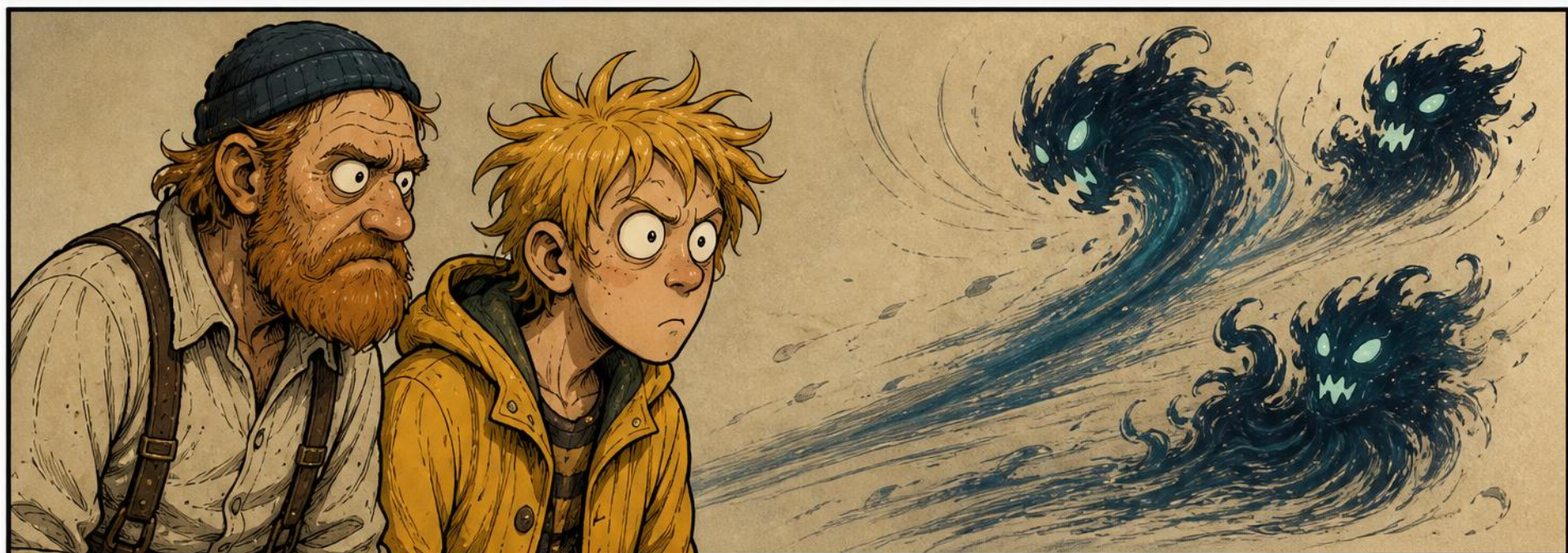
Blijf
achter mij!

De zeeduivels
laten ons niet
met rust!

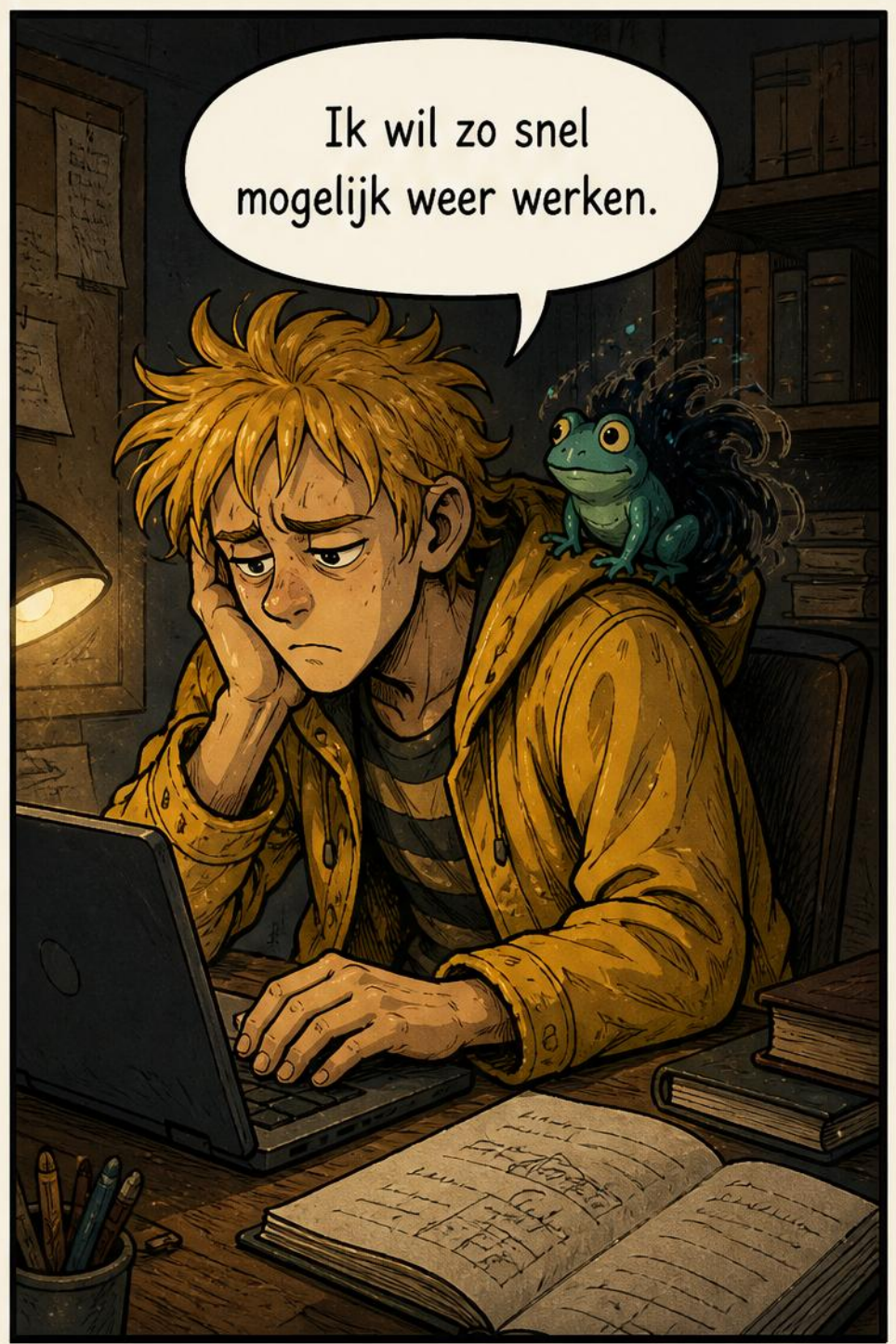
Ik stop pas
als Keisodon boet!

Hoe vind je
een onzichtbare god?

KWAAK!

Ik wil zo snel
mogelijk weer werken.

Dyson: 'Morgen half zeven!'

Dyson: 'Jullie zijn en blijven
mijn dekzwabbers.'

Dyson: 'Vanaf nu heten jullie
Kan Niets en Wil Niets!'

Zwabber en Dek samen:
= 'Het einde!' =

